

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-הכותב לאשתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
תפסוה אינהו, רב פפא מימלח מלוחי, רב הונא בריה דרב יהושע ממתח לה באשלא												◇	פה.
מר אמר: אנא קנינא לה לכולה, ומר אמר: אנא קנינא לה לכולה.													פה.
והוא שצבורין ומונחין ברה"ך	פגע בהו רב פנחס בר אמי, אמר להו, רב ושמואל דאמרי תרוייהו:											◇	פה.
אנן נמי מחריפותא דנהרא תפיסנא.	אמרו ליה: [רב פפא ורב הונא בר] דרב יהושע											◇	פה.
אתו לקמיה דרבא												○	פה.
קאקי חיורי משלחי גלימי דאינשי	אמר להו: [רבא]											◇	פה.
והוא שתפסה מחיים.	הכי אמר רב נחמן:											◇	פה.
אבימי בריה דרבי אבהו הוו מסקי ביה זוזי בי חזאי, שדרינהו ביד חמא בריה דרבה בר אבהו, אול פריעינהו.												○	פה.
הבו לי שטרא	אמר להו: חמא בריה דרבה בר אבהו											○	פה.
אמרו ליה: סיטראי נינהו.												○	פה.
אתא לקמיה דרבי אבהו	[חמא בריה דרבה בר אבהו]											○	פה.
אית לך סהדי דפרעתינהו?	א"ל: [רבי אבהו]											^	פה.
לא	אמר ליה: חמא בריה דרבה בר אבהו											!	פה.
מיגו דיכולין לומר לא היו דברים מעולם, יכולין נמי למימר סיטראי נינהו.	א"ל: [רבי אבהו]											◇	פה.
לענין שלומי שליח, מאי?												^	פה.
חזינן, אי א"ל שקול שטרא והב זוזי - משלם, הב זוזי ושקול שטרא - לא משלם.	רב אשי:											!	פה.
ולא היא, בין כך ובין כך משלם, דא"ל: לתקוני שדרתיך ולא לעוותי.												■	פה.
ההיא איתתא דהוו מיפקדי גבה מלוגא דשטרי, אתו יורשים קא תבעי ליה מינה, אמרה להו: מחיים תפיסנא להו. אתאי לקמ' דרב נחמן												○	פה.
אית לך סהדי דתבעוה מיניך מחיים ולא יהבית ניהליה?	אמר לה: [רב נחמן]											^	פה.
א"ל: לא.												!	פה.
א"כ, הוי תפיסה דלאחר מיתה, ותפיסה דלאחר מיתה לא כלום היא.	[רב נחמן]											◇	פה.
ההיא איתתא דאיחייבא שבועה בי דינא דרבא	[רבא]											○	פה.
ידענא בה דחשודה אשבועה	אמרה ליה בת רב חסדא:											○	פה.
אפכה רבא לשבועה אשכנגדה.	[רבא]											■	פה.
זימנין הוו יתבי קמיה רב פפא ורב אדא בר מתנא, אייתו ההוא שטרא גביה	[רבא]											○	פה.
ידענא ביה דשטרא פריעא הוא	א"ל רב פפא:											○	פה.
איכא איניש אחרינא בהדי דמר?	א"ל: [רבא]											^	פה.
לא	א"ל: [רב פפא]											!	פה.
אע"ג דאיכא מר, עד אחד לאו כלום הוא.	א"ל: [רבא]											■	פה.
ולא יהא רב פפא כבת רב חסדא?	א"ל רב אדא בר מתנא:											◇	פה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-הכותב לאשתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בת רב חסדא קים לי בגויה, מר לא קים לי בגויה.	[רבא]	◇											פה.
השתא דאמר מר: קים לי בגויה מילתא היא, כגון אבא מר ברי דקים לי בגויה, קרענא שטרא אפומיה.	רב פפא:	◇											פה.
קרענא ס"ד?		?											פה.
אלא, מרענא שטרא אפומיה.	[רב פפא]	◇											פה.
ההיא איתתא דאייבא שבועה בי דינא דרב ביבי בר אבוי, אמר להו ההוא בע"ד: תיתי ותישתבע במאתין, אפשר דמיכספא ומודיא		◇											פה.
אמרה להו: כתבו לי זכותא דכי משתבענא יהבי לי		◇											פה.
כתבו לה.	אמר להו רב ביבי בר אבוי:	◇											פה.
משום דאתיתו ממולאי אמריתו מילי מוליתא?	רב פפי:	?											פה.
האי אשתא דדייני דמיכתבא מקמי דנחו סהדי אחתימות ידיהו - פסולה	הא אמר רבא:	◇											פה.
אלמא מיחזי כשיקרא, ה"נ מיחזי כשיקרא.		?											פה.
וליתא, מדרב נחמן		!											פה.
אפי' מצאו באשפה, וחתמו ונתנו לה - כשר	דאמר רב נחמן, אומר היה ר"מ:	◇											פה.
ואפי' רבנן לא פליגי עליה דר' מאיר - אלא בגיטי נשים, דבעינן כתיבה לשמה, אבל בשאר שטרות מודו ליה		!											פה.
שטר שלוח בו ופרעו - אינו חוזר ולוח בו, שכבר נמחל שיעבודו	דאמר רב אסי אמר ר' יוחנן:	◇											פה.
טעמא דנמחל שיעבודו, אבל למיחזי כשיקרא לא חיישינן.		!											פה.
ההוא גברא דאפקיד שב מרגניתא דצירי בסדינא בי רבי מיאשא בר בריה דר' יהושע בן לוי, שכיב ר' מיאשא ולא פקיד, אתו לקמיה דר' אמי		◇											פה:
חדא, דידענא ביה בר' מיאשא בר בריה דר' יהושע בן לוי דלא אמיד ועוד, הא קא יהיב סימנא.	א"ל: [רבי אמי]	◇											פה:
ולא אמרן - אלא דלא רגיל דעייל ונפיק להתם, אבל רגיל דעייל ונפיק להתם, אימא איניש אחרינא אפקיד ואיהו מיחזא חזא.		◇											פה:
ההוא גברא דאפקיד כסא דכספא בי חסא, שכיב חסא ולא פקיד, אתו לקמיה דרב נחמן		◇											פה:
ידענא ביה בחסא דלא אמיד ועוד, הא קא יהיב סימנא.	אמר להו: [רב נחמן]	◇											פה:
ולא אמרן - אלא דלא רגיל דעייל ונפיק להתם, אבל רגיל דעייל ונפיק להתם, אימר איניש אחרינא אפקיד ואיהו מיחזא חזא.		◇											פה:
ההוא דאפקיד מטכסא בי רב דימי אחוה דרב ספרא, שכיב רב דימי ולא פקיד, אתא לקמיה דרבי אבא		◇											פה:
חדא, דידענא ביה ברב דימי דלא אמיד ועוד, הא קא יהיב סימנא.	אמר להו: [רבי אבא]	◇											פה:
ולא אמרן - אלא דלא רגיל דעייל ונפיק להתם, אבל רגיל דעייל ונפיק להתם, אימא איניש אחרינא אפקיד ואיהו מיחזא חזא.		◇											פה:
ההוא דאמר להו: נכסיי לטוביה, שכיב, אתא טוביה		◇											פה:
הרי בא טוביה.	רבי יוחנן:	◇											פה:
אמר טוביה ואתא רב טוביה: לטוביה אמר, לרב טוביה לא אמר ואי איניש דגיס ביה - הא גיס ביה		◇											פה:
אתו שני טוביה: שכן ותלמיד חכם - תלמיד חכם קודם, קרוב ות"ח - ת"ח קודם.		◇											פה:
שכן וקרוב, מאי?	איבעיא להו:	◇											פה:
(משלי כ"ז) טוב שכן קרוב מאח רחוק.	ת"ש:	◇											פה:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

כתובות-הכותב לאשתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שניהם קרובים ושניהם שכנים ושניהם חכמים: שודא דדייני.												◊	פה:
תא אימא לך מילתא מעליותא דהוה אמר אבוך	רבא לבריה דרב חייא בר אבין:											○	פה:
המוכר שטר חוב לחבירו וחזר ומחלו - מחול, ואפילו יורש מוחל	[רב חייא בר אבין]-הא דאמר שמואל:											◊	פה:
במכנסת שטר חוב לבעלה וחזרה ומחלתו - שאינו מחול, מפני שידו כידה.	מודה שמואל:											◊	פה:
קריבתיא דרב נחמן זכינתה לכתובתה בטובת הנאה, איגרשה ושכיבה, אתו קא תבעי לה לברתה												○	פה:
ליכא דליסבא לה עצה, תיזיל ותיחלה לכתובתה דאמה לגבי אבוה, ותירתה מיניה.	אמר להו רב נחמן:											◊	פה: